

Dosarul nr. 1a-10/24
Central
1-22102056-02-1a-05012024
Victoria

Judecătoria Hâncești sediul
Judecător: Grosu

DECIZIE
În numele Legii

05 iunie 2024
Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău
Având în componența sa:
Președintele ședinței de judecată
Judecători
Silvia
Grefier
Cu participarea:
Procurorului
Avocatului

mun. Chișinău

Robu Oxana
Teleucă Stelian și Gîrbu
Tofan Cristina

judecând în ședință de judecată publică apelul *avocatului ***** în interesele inculpatului ****** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Hâncești sediul Central din 11 decembrie 2023, în cauza penală privind învinuirea lui:

*****, IDNP *****, născut la *****, originar din și domiciliat în *****, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, nesupus militar, studii medii, celibatar, fără persoane la întreținere, fără date de dezabilitate, anterior nejudecat,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal,

Cauza s-a aflat în procedură:

- în instanța de fond: 15.07.2022-11.12.2023;

- în instanța de apel: 05.01.2024-05.06.2024;

Procedura de citare legal executată.

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentinței Judecătoriei Hâncești sediul Central din 11 decembrie 2023, ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute

la art. 325 alin. (1) Cod penal al Republicii Moldova și în baza normei enunțate, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 2 (doi) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 3 000 (trei mii) unități convenționale, echivalentul a 150 000 (o sută cincizeci mii) lei.

În temeiul art. 90 Cod Penal al Republicii Moldova, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoare stabilită lui ***** pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, cu obligarea acestuia ca în perioada de probațiune stabilită, să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent, dispunându-se neexecutarea pedepsei aplicate dacă în perioada de probațiune fixată, ***** nu v-a săvârși o nouă infracțiune și prin respectarea condițiilor probațiunii, v-a îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Corpus delict: o bancnotă cu nominalul de 20 (douăzeci) euro, cu seria și numărul RP 6310291122 care, potrivit ordonanței OUP din 11.01.2022 se păstrează într-un plic sigilat la materialele cauzei penale – s-a dispus a fi confiscată în folosul statului.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, instanța de fond a constatat că, *****, la data de 09 ianuarie 2022, ora 22.20, conducând automobilul „Mercedes Sprinter” cu numărul de înmatriculare „CB3513CA” (Bulgaria), s-a prezentat în PTF Leușeni pe sens de intrare în Republica Moldova, pe pista de control destinată autocarelor, pentru traversarea frontierei de stat, unde de către inspectorul principal al Direcției Regionale Sud a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al MAI, *****, persoană publică în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (2) Cod penal, având în virtutea funcției deținute permanent, drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, abilitată potrivit prevederilor art. 6 al Legii nr. 283 din 28.12.2011 ”cu privire la Poliție de Frontieră”, cu atribuțiile de a efectua, în colaborare cu alte autorități ale administrației publice, în modul stabilit de legislație, controlul frontierei și a autoriza trecerea frontierei de stat a Republicii Moldova de către persoane și mijloace de transport; a asigura evidența, inclusiv automatizată, a persoanelor și mijloacelor de transport care au traversat frontiera de stat; a nu permite intrarea în și ieșirea din Republica Moldova a persoanelor și a mijloacelor de transport cărora, conform legislației, le este interzisă intrarea în Republica Moldova, care nu întrunesc condițiile de intrare în Republica Moldova sau care temporar sunt limitate în dreptul de a ieși din Republica Moldova, care se afla în exercițiul atribuțiilor de serviciu, i-a fost solicitat să prezinte la control actele de identitate, inclusiv actele de însoțire a mijlocului de transport.

Urmare a acestor acțiuni, *****, știind cu certitudine ca nu deține raportul de verificare tehnică a vehiculului, motiv din care este interzisă exploatarea acestuia, în conformitate cu prevederile pct. 121 lit. b) al Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009 și nu i se va permite intrarea în Republica Moldova cu vehiculul respectiv, acționând cu intenție directă, în scopul determinării inspectorului principal ***** sa îi permită intrarea în Republica Moldova cu vehiculul respectiv, contrar obligațiilor de serviciu, i-a dat inspectorului principal ***** suma de 20 Euro, mijloacele financiare punându-le în interiorul pașaportului său personal, pe care i l-a înmănat inspectorului principal, *****.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate *****, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal – corupere activă, adică, oferirea și darea, personal, unei persoane publice de bunuri sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta pentru a îndeplini o acțiune contrar funcției sale.

Astfel, instanța de fond a pronunțat sentința sus-indicată.

3. *Nefiind de acord cu sentința menționată avocatul ***** în interesele inculpatului ***** în termen legal a atacat-o cu apel, solicitând admiterea apelului, casarea sentinței Judecătoriai Hâncești sediul Central din 11 decembrie 2023, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi decizii prin care ***** să fie achitat pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal.*

În argumentarea apelului declarat avocatul inculpatul a invocat următoarele motive:

- consideră că sentința este neîntemeiată și ilegală, în privința lui *****, iar învinuirea înaintată la 30.05.2022 se lovește de nulitate, deoarece din momentul comiterii, presupusei infracțiuni 09.01.2022 și până la 30.05.2022 au trecut mai mult de 3 luni;

- fiind audiat în calitate de inculpat în instanța de judecată

***** vina nu a recunoscut și a comunicat că la 09.01.2022

în jurul orelor 21:30 se deplasa la sensul de intrare al Republicii Moldova

prin punctul de trecere al frontierei Leușeni, cu automobilul de model Mercedes Sprinter înmatriculat în Bulgaria, cu numere CB3513CA. *****

a declarat că s-a apropiat polițistul căruia i-a înmănat pașaportul

biometric moldovenesc și pașaportul tehnic al automobilului, ultimul s-a

uitat la documente și a solicitat cartea verde și revizia tehnică. ***** nu

dispunea de aceste acte, iar ulterior telefonând șefului societății căruia îi

aparține automobilul și acesta i-a expediat prin telefon cartea verde.

Ulterior polițistul i-a spus să caute certificatul de revizie tehnică iar cu

actele lui ***** a intrat în oficiul de control. ***** a declarat că cu

prezentul mijloc de transport a mai circulat, traversând frontiera de stat de aproximativ 10 ori. După aproximativ 2 ore ***** s-a deplasat la polițist și l-a întrebat dacă îi permite să treacă sau îl întoarce înapoi, la ce polițistul s-a mai uitat în pașaport și i-a înmănat toate actele și i-a spus să mai caute revizia tehnică. ***** a pus toate actele în buzunarul scurtei de la piept și s-a deplasat către automobil, efectuând câteva apeluri către ceilalți șoferi care au activat pe acest automobil. Peste 10-15 minute ***** s-a apropiat la oficiul de control la același polițist care a solicitat repetat prezentarea actelor, iar

ultimul a scos din buzunar pachetul de acte și le-a înmănat polițistului de frontieră. Ultimul a deschis pașaportul care era pe masa lui de serviciu și la care ***** nu avea acces, deoarece era mai jos decât bara de la ghișeu, iar polițistul de frontieră a lăsat actele lui ***** în ghișeu, l-a închis, și a solicitat

prezența altor persoane pentru a efectua control. ***** a declarat că nu știe a cui sunt banii, dar dacă sunt în pașaportul lui înseamnă că îi aparțin. De asemenea ***** a negat categoric faptul că a încercat să transmită mita, deoarece știa că este interzis de lege și cunoaște că acest automobil dispune de revizie tehnică, iar în caz de neclarități automobilul se întoarce înapoi în România și poate fi preluat de orice automobil care circula pe ruta și care este din compania unde activează;

- susține că în ședința de judecată a fost audiat martorul ***** care a redat declarațiile făcute în cadrul urmăririi penale, însă la întrebările apărătorului nu a putut explica care a fost motivul ca în caz de depistare a lipsei căror-va acte, actele nu se restituie, însă se dispune ieșirea automobilului înapoi în statul România. De asemenea martorul ***** a declarat că pe această cauză penală sunt de bază declarațiile lui, nu sunt confirmate cu probe video sau audio, deoarece punctul de control nu dispune de așa tehnică.

La întrebarea dacă a avut posibilitate să utilizeze telefonul său mobil, a declarat că nu a avut posibilitate.

Alți martori incluși în lista acuzatorului de stat nu au fost prezenți în instanța de judecată și la încercarea acuzatorului de stat de a înainta demers privind citirea declarațiilor lor din cadrul urmăririi penale, instanța de judecată a respins demersul;

- mai susține că instanța de judecată l-a recunoscut pe ***** vinovat de

comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin. (1) CP, deși din oficiu urma să aprecieze și să declare nulă ordonanța de recunoaștere în calitate de învinuit din 30.05.2022, temei fiind depășirea termenului de 3 luni de zile.

- consideră că învinuirea înaintată lui ***** este ilegală și nu este bazată pe probe directe și concrete ce ar confirma vinovăția acestuia, iar potrivit art.8 al.3 în coroborare cu art.389 CPP, sentința de condamnare se adoptă numai în

condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe, cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate dubiile în

probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

- sub aspectul laturii obiective și subiective a infracțiunii prevăzute de art. 325 al. 1 CP, cumulul probelor administrate și cercetate nemijlocit în cadrul ședinței de judecată demonstrează că, acuzatorul de stat nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile și suficiente prin care s-ar dovedi existența faptului coruperii active. (unica proba fiind declarațiile martorului *****), a cărui activitate nemijlocit este vizată și care se afla la 09.01.2022 la punctul de control doar pentru o zi, având scop demascarea și depistarea încălcărilor și contrar celor expuse s-a dovedit a fi lipsit de mijloace tehnice (audio sau video), chiar și lipsa de telefon mobil pentru a intercepta cel puțin dorința lui ***** de-a soluționa problema apărută. Însă în lipsa totală de aceste aspecte consideră că declarațiile martorului ***** sunt îndreptate doar pentru a demonstra indici în activitatea sa profesională);

- consideră că acuzatorul de stat a prezentat în instanța de judecată o ordonanță de punere sub învinuire din 30.05.2022, care este ilegală și lovită de nulitate, iar instanța de judecată urma din oficiu să se expună, cât și faptul că a prezentat probe, ce nu dovedesc vinovăția lui ***** în comiterea infracțiunii prevăzutele art. 325 alin. (1) CP.

4. În cadrul ședinței instanței de apel *avocatul ***** în interesele inculpatului ******, a susținut apelul declarat de avocatul ***** și a solicitat admiterea acestuia pe motivele invocate.

*Procurorul participant ****** a solicitat respingerea cererii de apel declarate de avocatul inculpatului ca nefondată, cu menținerea sentinței instanței de fond, ca legală și întemeiată.

*Inculpatul ******, fiind legal citat, fapt confirmat prin semnătura din avizul de recepție anexat la prezenta cauză penală, în ședința instanței de apel nu s-a prezentat, motiv din care Colegiul penal ținând cont de prevederile Codului de procedură penală, a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa inculpatului cu prezența în ședință a avocatului *****.

5. Colegiul Penal, audiind participanții la proces, examinând materialele cauzei penale, consideră necesar de a respinge apelul avocatului în interesele inculpatului, ca fiind nefondat și menține fără modificări sentința Judecătoriei Hâncești sediul Central din 11 decembrie 2023, din următoarele considerente:

Conform prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanța, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

În conformitate cu art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, *instanța de apel respinge apelul și menține hotărârea atacată, dacă apelul este nefondat.*

Colegiul Penal consideră că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

*Inculpatul *****, în ședință de judecată în apel nu s-a prezentat însă fiind audiat în ședința instanței de fond vina în comiterea infracțiunii imputate nu și-a recunoscut, indicând că la data de 09.01.2022, intra din România în RM prin vama Leușeni, cu mijlocul de transport de model "Mercedes", ca vehicul de rută, fără pasageri. A intrat în vamă în jurul orelor 21:00 – 22:00. Ajuns la punctul de trecere a frontierei, polițistul de frontieră i-a cerut pașaportul său, pașaportul tehnic al vehiculului, revizia tehnică și cartea verde. Deoarece nu le găsea, i-a comunicat polițistului acest fapt, la care ultimul s-a dus în cabina de control spunându-i să se apropie când le va găsi. A sunat șoferului care de obicei circula cu acel vehicul, care nu i-a răspuns; apoi proprietarului – care i-a transmis prin viber o poză la cartea verde, iar revizia tehnică așa și nu a găsit-o. Proprietarul mașinii i-a spus să mai sune și alți șoferi, însă nimeni nu i-a răspuns. Peste 20-30 min, s-a apropiat de același polițist de frontieră căruia i-a prezentat poza la cartea verde și ultimul i-a spus că mai trebuie să prezinte și revizia tehnică. Dânsul i-a comunicat că nu o găsește și a invitat polițistul să meargă să verifice stickerul de pe geamul automobilului, iar ultimul i-a cerut să aștepte, deoarece veniseră și alte autovehicule la*

control. Ulterior, polițistul s-a apropiat, a verificat stickerul prin intermediul telefonului său și a zis că nu-i apare revizia tehnică online. Ia explicat polițistului că automobilul încă nu are un an de când se află la evidență și posibil că revizia să nu apară online, dar inspectorul a mers la el în cabină. Dânsul, inculpatul a mers din urma inspectorului și i-a comunicat că nu găsește revizia, dar inspectorul insista să o caute. În decursul unei perioade de timp, acel inspector se apropia periodic de el și îl întreba dacă a găsit. Fiind deja ora 02:00, l-a întrebat dacă-i permite să treacă sau nu, dar inspectorul i-a cerut să meargă să se mai gândească, restituindu-i pașaportul fără a-i întoarce celelalte acte prezentate la control. A pus pașaportul în buzunarul lateral al scurtei și a mers din nou în automobil și a mai căutat pe acolo. Când s-a eliberat inspectorul de la alte activități, s-a apropiat de ultimul în sală, inspectorul se afla lângă ghișeu și de lucru. Inspectorul l-a întrebat din nou dacă a găsit actul și ulterior i-a cerut pașaportul, pe care dânsul, ***** i l-a transmis. Inspectorul a luat pașaportul și i-a cerut să iasă. Fiind afară, a văzut cum acel inspector discuta cu alți colaboratori în uniformă. Când s-a apropiat lângă ghișeu fiind invitat de inspectorul respectiv, a văzut cum pașaportul său era pe masa de serviciu a polițistului. Ultimul a tras pașaportul, l-a deschis și în pașaport era o bancnotă de 20 euro. L-a întrebat ai cui sunt banii și dânsul i-a răspuns că dacă pașaportul îi aparține, atunci și banii sunt ai lui, dar nu a avut intenția să pună acolo banii și nu știe cu exactitate dacă sunt ai lui. Ulterior i-au cerut să aștepte, s-a apropiat și șeful de tură care i-a cerut de câteva ori să mute banii ”de ici colo”.

A mai concretizat ***** că nu i-a cerut nimic inspectorului și nu i-a propus nimic, doar l-a așteptat și l-a întrebat dacă îi permite să treacă sau nu. De la intrarea în vamă și până a se depista banii în pașaport trecuseră circa 4 sau 5 ore. Păstrează banii în buzunarul lateral al hainei, acolo unde a pus în acea noapte și pașaportul. Nu ține minte câți bani avea atunci, dar avea bancnote și de 10, 20 euro. Atunci le-a deschis buzunarul și i-a arătat inspectorului că acolo păstrează banii. Dânsul nu a pus acei 20 euro în pașaport. Cuvinte de genul ”hai să ne înțelegem” nu i-a adresat inspectorului în acea seară. După cele întâmplate, nu i s-a permis intrarea în țară, a fost întors. Colegii săi lucrau cu acel mijloc de transport și dânsul era sigur că automobilul are revizie tehnică, în vama românească revizia tehnică nu a fost verificată, de obicei ea se verifică online. Angajatorul său și proprietarul microbuzului este *****. Pe ultimul l-a sunat în acea noapte și l-a întrebat despre acte, iar ulterior l-a sunat și i-a comunicat ce i s-a întâmplat;

6. Deși inculpatul ***** în ședință de judecată în instanța de fond nu și-a recunoscut vina în cele imputate iar în instanța de apel nu s-a prezentat în ședință, Colegiul penal consideră că vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate se confirmă prin următoarea sistemă de probe analizate și apreciate de instanța de fond și verificate de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi:

- *conținutul declarațiilor martorului ****** care fiind audiat în cadrul ședinței instanței de fond a declarat că la data de 09.01.2022, conform planului – sarcină aprobat de șeful IGPF, dânsul cu colegii săi s-au deplasat la PTF Leușeni – Albița din cadrul Direcției Regionale Sud a IGPF. La punctul de trecere, a fost întâlnit de șeful punctului de trecere și angajați ai DR Vest. Ulterior a primit sarcina de a substitui schimbul care trebuia să intre în serviciu la ora 20:00 și s-a deplasat la compartimentul autocare – autobuse, direcția intrare în RM, fiind planificat în patrulă controlul documentelor și al mijloacelor de transport. În timp ce-și îndeplinea atribuțiile funcționale, la pista de control s-a apropiat un microbuz cu n/î bulgare, la volanul căruia se afla șoferul *****. I-a cerut acelui șofer să prezinte la control pașaportul său, certificatul de înmatriculare al mijlocului de transport, revizia tehnică și cartea verde. Ultimul a prezentat doar pașaportul și certificatul de înmatriculare, despre cartea verde – a menționat că o deține doar în format electronic, iar despre revizia tehnică – a comunicat că o va prezenta puțin mai târziu, deoarece a uitat-o la alți colegi în microbuz, despre care a zis că probabil sunt pe teritoriul României. A luat actele de la șofer și a mers în cabina pentru control, unde a verificat în sistemul informațional cartea verde și a stabilit că este în regulă. ***** era în sala de așteptare, în fața cabinei de control. L-a întrebat dacă a luat legătura cu colegii și ultimul a menționat că va prezenta revizia tehnică, dar va dura ceva timp. Astfel, șoferul Gîlca a rămas să aștepte, iar dânsul și-a continuat activitatea de control a altor cetățeni care treceau frontiera. Actele lui ***** au rămas în cabina de control, pe masă. La o perioadă de timp, ***** s-a apropiat de el în timp ce se afla în sală, insistând să-i autorizeze trecerea. La întrebarea dacă a luat legătura cu colegii, nu i-a răspuns corect la întrebare, dar l-a rugat să-i autorizeze trecerea frontierei fără revizia tehnică. După aceasta, și-a continuat lucrul cu alte persoane și la un moment dat, ***** s-a prezentat în fața cabinei de control și a insistat. A fost preîntâmpinat să nu încerce să dea careva mijloace financiare, dar ultimul a insistat să-i restituie pașaportul, menționând că-i trebuie. I-a dat pașaportul, ***** a mers în direcția unde se afla microbuzul, după care în decurs de 5 minute s-a întors și a pus pașaportul în cabina de control, pe

masa de la ghișeu. În acel moment, dânsul, martorul se afla la masa sa de lucru. Nu ține minte dacă ***** a rostit careva cuvinte când a pus documentul pe masa, dar în preajmă se aflau și alți cetățeni care așteptau eliberarea actelor. Când a deschis pașaportul prezentat de ***** , în el se afla o bancnotă de 20 euro. Referitor la bani, nu i-a acordat lui ***** careva întrebări, dar nici ultimul nu a explicat nimic, doar se uita la el. În practică există situații când strângând actele de la cetățeni, se găsesc mijloace financiare, referitor la care persoanele declară că le-au uitat. Când privește situația lui ***** , în cadrul verificării inițiale a pașaportului la pista de control, bancnota de 20 euro nu era. Fără a pune mâna pe acea bancnotă, a sesizat colegul de la inspecția efectivă, care a chemat ofițerul de urmărire penală și s-au prezentat la cabina de control. Știe că bancnota a fost fotografiată, iar ulterior cazul a fost documentat, iar dânsul și-a continuat activitatea.

Suplimentar a declarat că în temeiul prevederilor Convenției Internaționale pentru Circulația Rutieră, la care RM a aderat, un mijloc de transport în trafic internațional trebuie să fie din punct de vedere tehnic cu drept de circulație internațională, prin eliberarea aceluia ecuson de către autoritățile bulgare care au realizat inspecția tehnică periodică. În cazul lui ***** , în lipsa acestui act, nu i se autoriza intrarea pe teritoriul RM și era obligat să părăsească teritoriul țării; acest lucru i l-a comunicat personal lui ***** ; procedura de neautorizare se efectuează odată cu introducerea datelor în sistemul informațional al IGPF, dar până la acel moment, nu au fost introduse careva date ale lui ***** deoarece el insista să-i fie acordat termen pentru prezentarea actului care-i lipsea; în momentul în care a fost luată o decizie finală de neautorizare, datele fie ale persoanei, fie ale mijlocului de transport se includ în sistemul informațional, se trece la rubrica neautorizare a mijlocului de transport, unde se indică motivul neautorizării și actele prezentate se întorc persoanei. În cazul lui ***** , probabil i-a fost efectuată neautorizarea, dar nu-și amintește la care moment. I-a acordat lui ***** termenul cerut și nu i-a refuzat din start intrarea pe teritoriul țării deoarece în practică sunt cazuri când actele se pierd în mijlocul de transport și inspectorii merg în întâmpinarea persoanei și îi dau răgaz să caute toate actele. Cerința de a se oferi un termen a venit din partea lui ***** . Scopul nu a fost de a nu-i autoriza intrarea, dar de a-i merge în întâmpinare pentru ca într-un final să-i permită să intre în țară. De la ***** a auzit fraza ”șeful hai să ne înțelegem”, dar nu a informat imediat ofițerii de urmărire penală, deoarece acestea erau doar discuții, nu știa cum ***** va proceda mai departe. Cabina sa de lucru se află într-o sală de așteptare, care este dotată cu cameră video, în cabina sa de control însă,

cameră de supraveghere video nu există. În timpul serviciului din data de 09.01.2022, avea telefonul cu el, dar îi este interzis prin lege să documenteze careva discuții;

- *conținutul declarațiilor martorului ******, care fiind audiat în ședință de judecată în instanță de fond a declarat că este administrator al "Luxtranstur" SRL, iar ***** este șofer la această companie. În luna ianuarie a anului 2022, ***** era angajat al companiei din Bulgaria, făcea ruta între România și Polonia și se întorcea cu microbuzul în Republica Moldova. Acel microbuz era înmatriculat în Bulgaria. Între orele 21:00 – 23:00, ***** l-a sunat și i-a comunicat că nu-i permit să intre în țara la Vama Leușeni, deoarece nu găsește revizia tehnică și cartea verde a mijlocului de transport, la care dânsul i-a cerut să o caute mai bine. Peste 5 min., ***** a revenit cu un sunet și a zis că nu găsește actele, la care ***** i-a transmis o poză a poliției de asigurare (cartea verde). A sunat responsabilul de acte, însă ultimul nu a răspuns și deoarece nu putea face rost de revizia tehnică, i-a spus lui ***** să dea pașaportul pentru a-i face retur și ulterior, să aștepte între vămi până când dânsul va face rost de actele necesare. În decurs de jumătate de oră, ***** i-a sunat din nou și i-a comunicat că are deja probleme. După cum i-a explicat ***** , dânsul pusese pașaportul în buzunarul cu bani și când a transmis actul polițistului de frontieră, în act au nimerit niște bani, iar polițistul de frontieră a perceput acei bani cu titlu de "mită". ***** era singur în acea noapte. Actele cerute erau în regulă, în oficiu la Chișinău, dar nu erau la șoferul ***** , deoarece nicăieri nu se cereau fizic la control, se accepta doar poza. Automobilul în cauză a intrat pe teritoriul Republicii Moldova a doua zi, când dânsul s-a prezentat personal și a prezentat actele la control;

- denunțul inspectorului ***** din 09.01.2022 (f.d.4);

- *conținutul procesului - verbal de cercetare la fața locului din 09.01.2022, cu anexa planșa foto*, acțiune procesuală în cadrul căreia s-a stabilit că în cabina de control, de pe sensul de intrare în Republica Moldova, al PTF Leuseni-2, din s. Leușeni, r. Hâncești, pe masa de lucru se afla pașaportul cet. ***** , a.n.***** , IDNP ***** , în care se afla o bancnotă cu nominalul de 20 (douăzeci) euro, cu seria și nr. RP6310291122, iar alături de pașaport – certificatul de înmatriculare bulgăresc cu numărul 011339353 al autovehiculului "Mercedes Sprinter" n/î CB 35 13 CA, pe numele titularului Ceban Evghenii. În cadrul cercetării la fața locului, bancnota a fost fotografiată și ridicată (f.d.5-8);

- *conținutul corespondenței parvenită de la Direcția Cooperare Polițienească Internațională cu nr.34/10-4148-22 din 02.03.2022*, potrivit căreia, vehiculul de model „Mercedes” cu n/î CB3513CA, este înregistrat

pe teritoriul Bulgariei, pe numele lui CHEBAN Evgeniy, a.n. 18.08.1971, recunoscută în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța OUP din 29.04.2022 și anexată la cauza penală (f.d.33);

- *conținutul corespondenței parvenită de la Direcția Cooperare Polițienească Internațională cu nr.34/10-4889-22 din 11.03.2022*, potrivit căreia vehiculul de model „Mercedes” cu n/î CB3513CA, la 09.01.2022 nu posedă inspecția tehnică valabilă, recunoscută în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța OUP din 29.04.2022 și anexată la cauza penală (f.d.33);

- *conținutul procesului-verbal de examinare din 29.04.2022*, potrivit căruia au fost supuse examinării corespondența parvenită de la Direcția Cooperare Polițienească Internațională cu nr.34/10-4148-22 din 02.03.2022 și corespondența parvenită de la Direcția Cooperare Polițienească Internațională cu nr.34/10-4889-22 din 11.03.2022 (f.d.65);

- *conținutul extrasului din SII ETFS care relevă traversările frontierei de stat ale lui ******, potrivit căruia, ultimul a intrat la 09.01.2022, ora 22:20 în Republica Moldova prin PTF Leușeni, în calitate de șofer al automobilului „Mercedes Sprinter” cu numărul de înmatriculare „CB3513CA” (f.d.49);

- *conținutul planului sarcină nr. 20 privind controlul la trecerea frontierei în PTFS „Leușeni” - rutier*, conform căruia, în perioada 09.01.2022 ora 19.30 - 10.01.2022 ora 07.30, inspectorul ***** , ofițer superior, șef de schimb al UCF a SPF Giurgiulesti-2 a DR Sud, fiind membru al comisiei de control, a fost împuternicit cu efectuarea controlului la trecerea frontierei de stat pentru autorizarea trecerii frontierei de stat a persoanelor și mijloacelor de transport, în conformitate cu legislația în vigoare: Asigurarea regimului în cadrul PTFS și anume, patrula controlul documentelor și controlul mijloacelor de transport la direcția ieșire (f.d.84-85);

- *bancnota de 20 euro, cu seria și nr. RP6310291122*, care a fost sigilată într-un plic, contrasemnat de cet. ***** , recunoscută în calitate de corp delict prin ordonanța OUP din 11.01.2022 și se păstrează la materialele cauzei penale.

7. Colegiul Penal consideră că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatului ***** în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod penal.

Verificând argumentele invocate în apelul depus, Colegiul Penal, ajunge la concluzia că, acestea sunt nefondate fiind combătute de probele

anexate și circumstanțele stabilite în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și verificate în cadrul procedurii de examinare a apelului.

Instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate conchide că, solicitarea apărării privind achitarea inculpatului este neîntemeiată, deoarece prima instanță corect a constatat dovedită pe deplin vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, or, la materialele cauzei penale au fost administrate suficiente probe pertinente și concludente prin care se atestă vinovăția lui ***** în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Instanța de fond întemeiat a apreciat critic declarațiile inculpatului, considerând a fi neveridice și date cu scopul evitării răspunderii penale, or, acestea se contrazic prin întregul sistem de probe cercetate în instanța de fond, care combat în întregime versiunea inculpatului.

Argumentele avocatului inculpatului cu privire la aprecierea probelor administrate în mod eronat și faptul că au fost respinse argumentele apărării în lipsa unui probatoriu, nu pot fi reținute ca întemeiate de către instanța de apel și nu prezintă temei de casare a sentinței atacate, or aceste argumente nu-și găsesc confirmare în materialele cauzei penale, precum și, în conținutul sentinței care conține totalitatea declarațiilor martorilor audiați în cadrul cercetării judecătorești, precum și motivarea aprecierii acestora, instanța de fond apreciind aceste probe după intima convingere și în conformitate cu prevederile art. 101 Cod penal.

Colegiul Penal nu reține ca fiind justificat argumentul din apelul apărătorului precum că, inculpatul ***** urmează a fi achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal al Republicii Moldova, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii imputate, or, în situația din speță Colegiul reține că *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute de art. 325 Cod penal, îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurarea a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice sau a persoanelor publice străine.

La caz, se reține că prin acțiunile sale intenționate, inculpatul ***** a atentat la relațiile sociale care reglementează buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, ce este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice.

Obiectul material al infracțiunii specificate la art. 325 Cod penal, îl reprezintă remunerația ilicită, exprimată în bunuri sub formă de mijloace bănești ce nu i se cuvin persoanei publice.

Latura obiectivă a infracțiunii de corupere activă prevăzută la art. 325 alin. (1) Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă care poate fi realizată prin

săvârșirea a cel puțin unei acțiuni prevăzute în dispoziția normei citate: promisiunea, oferirea sau darea de bani, titluri de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale, prestări servicii, privilegii sau alte avantaje unei persoane publice ori unei persoane publice străine, ce nu i se cuvin, pentru ca acesta să îndeplinească, să întârzie sau să nu îndeplinească acțiuni ce țin de obligațiunile de serviciu, ori pentru a îndeplini o acțiune contrară acestei obligațiuni, precum și pentru a obține de la autorități, distincții, funcții, piețe de desfacere sau o anumită decizie favorabilă.

Oferirea, în sensul art. 325 alin. (1) Cod penal, presupune prezentarea, etalarea, înfățișarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine. Oferirea trebuie să aibă caracter precis, să se concretizeze într-o acțiune efectivă, reală și să aibă la bază inițiativa corupătorului. Nu este indispensabil ca oferirea să fie inteligibilă pentru oricare neinițiat. Este suficient ca oferirea să fie inteligibilă pentru persoana interesată, care, cunoscând nuanțele relevante, să fie în situația de a-i înțelege semnificația. Oferirea este un act unilateral al corupătorului, prin urmare, pentru aplicarea răspunderii conform art. 325 alin. (1) Cod penal, nu importă dacă destinatarul oferirii o acceptă sau respinge. Este suficientă realizarea oferirii de către corupător.

Darea, în sensul art. 325 alin. (1) Cod penal, constituie înmânarea, remiterea, predarea efectivă a remunerației ilicite de către corupător către persoana publică sau persoana publică străină. Totodată, în actul de învinuire sunt formulate două modalități normative a infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal - oferirea și darea, incriminate inculpatului.

La calificarea infracțiunii de corupere activă are o importanță deosebită și prezența calității subiectului special al persoanei căreia i se oferă/dau bunuri care nu i se cuvin – de persoană publică.

În conformitate cu art. 123 alin. (2) Cod Penal, prin *persoană publică* se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

Prin prisma prevederilor art. 123 alin. (2) Cod Penal, se atestă că, ***** este persoană publică în virtutea funcției deținute conform actului de

angajare și atribuțiilor de serviciu ce rezultă din fișa postului, având în vedere că în sensul prevederilor Legii nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, funcționar public cu statut special este persoană angajată în cadrul aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne, în autoritățile administrative sau instituțiile din subordinea acestuia, care deține grade speciale și exercită sarcini ce țin de competența entității din care face parte, în conformitate cu legislația în vigoare.

Infrațiunea prevăzută la art. 325 Cod penal este formală și se consumă odată cu săvârșirea acțiunii de promisiune, oferire (indiferent dacă persoana publică ori persoana publică străină nu se lasă coruptă și nu le acceptă ori nu a reușit să realizeze solicitarea) sau din momentul dării în întregime a remunerației ilicite. Infrațiunea de corupere activă există atunci când promiterea, oferirea sau darea remunerației ilicite se realizează înaintea îndeplinirii acțiunii cerute de coruptor.

La caz *latura obiectivă* s-a manifestat prin transmiterea/darea lui *****, care în virtutea legii era persoană publică, a remunerației ilicite sub forma mijloacelor bănești în sumă de 20 (douăzeci) euro, pentru ca ultimul să acționeze în interesele inculpatului și anume – să faciliteze traversarea hotarului Republicii Moldova contrar prevederilor legii. Darea în speță a avut un caracter precis, care s-a concretizat într-o acțiune efectivă, reală și a avut loc la inițiativa inculpatului.

Cu referire la *latura subiectivă*, merită punctat faptul că infrațiunea specificată la alin. (1) art. 325 Cod penal, se caracterizează prin intenție directă.

La caz, infrațiunea de corupere activă imputată inculpatului ***** a fost săvârșită cu vinovăție sub formă de intenție directă, or, inculpatul a cunoscut că remunerația ilicită, care a fost dată/transmisă persoanei publice ***** nu se cuvenea acestuia, ci reprezintă contra - echivalentul pentru a-l determina să acționeze în interesul său și anume să-i faciliteze traversarea hotarului Republicii Moldova contrar prevederilor legii.

Pentru aplicarea răspunderii penale în conformitate cu prevederile art. 325 alin. (1) Cod Penal, nu este obligatoriu ca scopul infrațiunii să fie realizat, dar este necesară prezența acestuia, la caz fiind evidențiat în neîndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sau îndeplinirea unor acțiuni contrar acestei funcții.

Subiect al infrațiunii de corupere activă poate fi orice persoană fizică responsabilă ce a împlinit vârsta de 16 ani. În speță, inculpatul ***** este pasibil de răspundere penală în condițiile în care a atins vârsta de atragere

la răspundere penală, acționând cu discernământ, deci fiind responsabil de fapta comisă.

Astfel, acestea fiind stabilite Colegiul penal stabilește cu certitudine că, acțiunile lui ***** întrunesc toate semnele componenței de infracțiune prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal iar argumentele avocatului inculpatului în acest sens urmează a fi respinse ca fiind nefondate.

8. Privitor la numirea pedepsei penale, Colegiul penal conchide că instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Potrivit art. 61 alin. (2) Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art. 16 Cod penal, infracțiunea săvârșită de către ***** se atribuie la categoria infracțiunilor e grave, pentru comiterea căreia este prevăzută pedeapsa cu închisoare de până la 6 ani cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 6000 la 10000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

La stabilirea și individualizarea pedepsei penale instanța de fond în corespundere cu prevederile art. 76 și 77 Cod penal, careva circumstanțe atenuante și/sau agravante în privința inculpatului ***** nu a stabilit.

Totodată, cu referire la personalitatea inculpatului, Colegiul reține că acesta nu și-a recunoscut vina, anterior nu a comis infracțiuni și nu a fost condamnat, nu se află la evidența medicului psihiatru și/sau narcolog, la locul de trai se caracterizează pozitiv.

Astfel, ținând cont de faptul că inculpatul ***** a comis o infracțiune gravă fiind la prima abatere a legii, nu se află la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru, fiind caracterizat pozitiv la locul de trai, în privința acestuia nefiind reținute careva circumstanțe atenuante și/sau agravante, Colegiul consideră că instanța de fond corect a aplicat inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 3 000 (trei mii) unități convenționale, echivalentul a 150 000 (o sută cincizeci mii) lei.

Totodată, potrivit art. 90 alin. (1) și alin. (2) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor - comandamentul militar respectiv. Perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă se stabilește de instanța de judecată în limitele de la 1 an la 5 ani.

Astfel se conchide că, instanța de fond a considerat că pentru a restabili echitatea socială și a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, este necesar de a-i stabili pedeapsa cu închisoare cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, concluzionând că nu este rațional ca acesta să execute real pedeapsa închisorii, stabilindu-i un termen de probațiune de 2 (doi) ani.

Potrivit art. 90 alin. (6) Cod penal, aplicând condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de judecată îl poate obliga pe condamnat: a) să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent; b) să nu frecventeze anumite locuri; c) să urmeze un tratament în caz de alcoolism, narcomanie, toxicomanie sau de boală venerică; c1) să participe la un program special de tratament sau de consiliere în vederea reducerii comportamentului violent; d) să acorde o susținere materială familiei victimei; e) să repare daunele cauzate în termenul stabilit de instanță; f) să participe la programe probaționale; g) să presteze muncă neremunerată în folosul comunității; h) să fie supus monitorizării electronice, dar nu mai mult de 12 luni.

8.1. Reieșind din prevederile normei de drept nominalizate, instanța de fond corect a conchis că corectarea și reeducarea inculpatului să aibă loc fără izolare de societate, cu aplicarea pedepsei prin prisma art. 90 din Codul penal, adică, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, cu condiția

însă dacă în termenul de probațiune care va fi fixat, inculpatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, obligându-l totodată ca în corespundere cu prevederile art. 90 alin. (6) lit. a) din Codul penal, să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

Colegiul Penal consideră că, soluția adoptată de către prima instanță își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului *****, pedeapsa aplicată, va duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul acestuia pe viitor.

Or scopul pedepsei penale nu este ca, aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că, pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca partea vătămată și statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Este elocvent că, pedeapsa penală reprezintă un remediu echitabil atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

9. Cu referire la corpurile delictive, și anume, o bancnotă cu nominalul de 20 (douăzeci) euro, cu seria și numărul RP 6310291122 care, potrivit ordonanței OUP din 11.01.2022 se păstrează într-un plic sigilat la materialele cauzei penale, Colegiul reține că instanța de fond ținând cont de prevederile art. 162 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căruia, banii și alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului, precum și de prevederile art. 106 Cod penal, din care urmează că, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. (2) Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri; c) date pentru a determina

săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor”, întemeiat a dispus că acestea urmează a fi confiscate în folosul statului.

10. Acestea fiind stabilite, Colegiul Penal concluzionează că, argumentele invocate în cererea de apel depusă de *avocatului ***** în interesele inculpatului ******, sunt neîntemeiate și nu pot servi temei de admitere a acestuia, în prezența circumstanțelor sus indicate, iar sentința Judecătorei Hâncești sediul Central din 11 decembrie 2023 urmează a fi menținută fără modificări.

11. În conformitate cu prevederile art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c), art. 417-418 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E:

Respinge apelul *avocatului ***** în interesele inculpatului ****** declarat împotriva sentinței Judecătorei Hâncești sediul Central din 11 decembrie 2023 ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

Decizia este executorie, dar cu drept de recurs în Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia integrală pronunțată public la *05 iunie 2024, ora 14:00*.

Președintele ședinței

Robu Oxana

Judecător
Stelian

Teleucă

Judecător

Gîrbu Silvia

În conformitate cu prevederile alin. 8 art.339 CPP al RM, dacă unul dintre judecătorii completului de judecată nu are posibilitatea de a semna hotărârea, în locul lui semnează președintele ședinței. În legătură cu demisia judecătorilor Curții de Apel Chișinău, Silvia Gîrbu și Stelian Teleucă în locul lor semnează președintele ședinței, Oxana Robu”.

Președintele ședinței,
judecător

Robu Oxana